



Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: „Teorie krajního voluntarismu se zřetelem na pozdější autory“

Autor práce: Jana Lastomířská

Obor studia: Humanistika

Práce studentky Jany Lastomířské se zabývá teorií krajního voluntarismu německého filosofa Arthura Schopenhauera a vlivu této teorie na Ladislava Klímu a Friedricha Nietzscheho. Práce vykazuje jednoduchou a jasnou koncepci, přičemž je rozdělena do tří částí. Každá část představuje vždy jednoho z filosofických autorů a to jak z hlediska jeho biografie, tak z hlediska teorie voluntarismu. Toto představení je velmi smysluplné, neboť u zkoumaných myslitelů hraje jejich životní příběh zásadní roli i pro jejich myšlení.

V první části je představen Arthur Schopenhauer a jeho teorie vůle na základě jeho stěžejního díla *Svět jako vůle a představa*. Zásadní rysy jeho teorie vůle jsou dobře představeny a celá tato první část je pro bakalářskou práci stěžejní. Druhá část navazuje na první tím, že zkoumá vliv Schopenhauerovy teorie na myšlení českého autora Ladislava Klímy. Ladislav Klíma je těžce uchopitelný autor, který vykazuje originální „geniální“ myšlení až na hranici šílenství. Autorka ukazuje, v čem Klíma na Schopenhauera navazuje a v čem se od něho ve své teorii voluntarismu či absolutního subjektivismu liší. V poslední a třetí části je podána analýza Nietzscheho konceptu „vůle k moci“. Nietzsche je představen trefně jako „Schopenhauerův žák a Klímův vzor“, tedy jako spojovací článek mezi Schopenhauerem a Klímou v otázce voluntarismu. Práce je doplněna fotografickou přílohou s vyobrazením všech tří myslitelů.

Autorka si vybrala těžké téma, které je např. u Ladislava Klímy ztíženo jeho nelehkým, osobitým stylem a velmi řídkou sekundární literaturou. Zajímavý a poněkud překvapivý je důvod pro výběr tématu práce: Schopenhauerova misogynie (s. 5). Autorka se však velmi dobře zhostila svého úkolu: totiž představit Schopenhauerovu koncepci krajního voluntarismu ve srovnání s jeho „následovníky“. Z textu práce je vidět, že autorka zkoumané texty zná, že velmi dobře pronikla do zkoumané problematiky a že dokáže smysluplně popsat a reflektovat základní představené koncepty. Oceňuji autorčinu odvahu zpracovat dané téma a snažit se obhájit zkoumané teze. V některých pasážích chybí kritický „akademický“ odstup, což je zapříčiněno částečnou identifikací autorky se zkoumanými tezemi. Tato identifikace je však sympatická a k filosofování jako takovému vždy (nutně) patřila a patří.

Po formální stránce splňuje práce v plné míře požadovaná kritéria na bakalářskou práci: práce má 46 stran a je na dobré jazykové a stylistické úrovni. Jen několik formálních drobností lze práci vytknout: v obsahu (s. 4) mohlo být v názvu první části u Schopenhauerova jména uvedeno i křestní jméno jako u dvou dalších autorů; název díla v nadpisu na s. 24 mohl být psán recte; na s. 30 mohl být citát F. Nietzscheho citován



z originálu (*Radostná věda*) a ne ze Störigových *Malých dějin filosofie*; na s. 32 např. chybí písmeno „z“ ve slově „Nietzsche“; na s. 36 mohla být Schopenhauerova maxima vykázána citací. Kriticky lze z obsahového hlediska zmínit odstavec o spravedlnosti (s. 19n.), který působí ve své krátkosti poněkud nesourodě. Téma spravedlnosti mohlo být více rozpracováno. A i když je pravda, že Nietzscheova sestra Elisabeth neblaze přispěla k „popularizaci“ filosofie svého bratra, věta autorky „Nietzscheova filosofie vešla do povědomí především díky jeho sestře Elisabeth“ (s. 30) z hlediska recepce jeho myšlení úplně neobstojí.

Autorka dostala zadání své práce, jmenované nedostatky nezmenšují dobrou obsahovou kvalitu práce. Vysoce oceňuji dobré zpracování těžké a ne úplně obvyklé problematiky voluntarismu. Autorka dokázala diferencovaně analyzovat provázanost i distanci jednotlivých myslitelů a prokázala dobrý vlastní úsudek v dané problematice. Autorka při psaní práce velmi intenzivně a dobře konzultovala.

Bakalářskou práci Jany Lastomířské : „Teorie krajního voluntarismu se zřetelem na pozdější autory“
doporučuji k obhajobě před odbornou komisí.

Navrhuji známku: výborně (1)

Posudek vypracoval: Doc. Dr. phil. Jakub Sirovátka

Datum: 11. 5. 2016